

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (druhá komora)

z 18. septembra 2012*

„Verejná služba — Verejné výberové konanie — Nepripustenie na ústnu skúšku na základe výsledkov dosiahnutých na písomných skúškach — Žiadosti o preskúmanie — Osobitné právo uchádzačov na prístup k určitým informáciám, ktoré sa ich týkajú — Predmet a rozsah pôsobnosti — Právo na prístup k opraveným písomným skúškam — Neexistencia“

Vo veci F-96/09,

ktorej predmetom je žaloba podaná podľa článkov 236 ES a 152 AE,

Eva Cuallado Martorell, bydliskom v Augsburgu (Nemecko), v zastúpení: M. Díez Lorenzo, avocat,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Eggers a J. Baquero Cruz, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. I. Rofes i Pujol (spravodajkyňa), sudcovia I. Boruta a K. Bradley,

tajomník: W. Hakenberg,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na článok 48 ods. 2 rokovacieho poriadku,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu pre verejnú službu dňa 26. marca 2010 podala E. Cuallado Martorell túto žalobu, v ktorej v podstate navrhuje zrušiť na jednej strane rozhodnutie výberovej komisie výberového konania EPSO/AD/130/08 usporiadaného Európskym úradom pre výber pracovníkov (EPSO) o jej nepripustení na ústnu skúšku a na druhej strane rozhodnutia, ktorými jej bolo odopreté poskytnutie opravených písomných skúšok a formulára o jej individuálnom hodnotení v súvislosti s týmito skúškami.

* Jazyk konania: španielčina.

Právny rámec

- 2 Článok 91a služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) stanovuje:
- „Všetky odvolania, týkajúce sa oblastí, v ktorých bol uplatnený článok 2 ods. 2, sa podávajú proti inštitúcii, ktorej je ustanovujúci orgán, poverený výkonom právomocí, zodpovedný.“
- 3 Článok 2 rozhodnutia Európskeho parlamentu, Rady, Komisie, súdneho dvora, dvora audítorov, hospodárskeho a sociálneho výboru, výboru regiónov a Európskeho ombudsmana 2002/620/ES z 25. júla 2002 o založení Úradu pre výber pracovníkov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 197, s. 53; Mim. vyd. 01/004, s. 46) stanovuje:
- „Úrad vykonáva právomoci výberu, ktoré boli v zmysle prvého odseku článku 30 služobného poriadku a prílohy III k služobnému poriadku delegované na menovací orgán inštitúcií, ktoré prijali toto rozhodnutie...“
- 4 Článok 4 rozhodnutia 2002/620 o založení EPSO, ktorý sa týka žiadostí, sťažností a odvolaní, stanovuje:
- „V súlade s článkom 91a služobného poriadku sa žiadosti a sťažnosti týkajúce sa výkonu právomocí delegovaných podľa článku 2 ods. 1 a 2 tohto rozhodnutia podávajú [EPSO]. Odvolania v týchto záležitostiach sa podávajú [Európskej] [k]omisii.“
- 5 Článok 4 rozhodnutia generálnych tajomníkov Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, tajomníka súdneho dvora, generálnych tajomníkov dvora audítorov, hospodárskeho a sociálneho výboru a výboru regiónov a predstaviteľa Európskeho ombudsmana 2002/621/ES z 25. júla 2002 o organizácii a činnosti Úradu pre výber personálu Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 197, s. 56; Mim. vyd. 01/004, s. 48) stanovuje:
- „1. Vedúci [EPSO] vykonáva právomoci delegované na personálny [menovací – *neoficiálny preklad*] orgán podľa článku 90 personálneho [služobného – *neoficiálny preklad*] poriadku, pokiaľ ide o všetky žiadosti alebo sťažnosti týkajúce sa úloh [EPSO].
- ...“
- 6 Dňa 22. mája 2008 uverejnil EPSO v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 125 A, vydanie v španielskom jazyku, s. 1) oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/130/08 (ďalej len „oznámenie o výberovom konaní“), ktorého výsledkom malo byť zostavenie rezervného zoznamu na miesta právnikov lingvistov španielskeho jazyka, triedy AD 7, určeného na obsadenie voľných pracovných miest v európskych inštitúciách, najmä na Súdnom dvore Európskej únie, v Európskom parlamente a v Rade Európskej únie.
- 7 Keď sa uchádzači prihlasovali do verejného výberového konania EPSO/AD/130/08 (ďalej len „výberové konanie“), mali si vybrať medzi zameraním „Súdny dvor“, pri ktorom bol počet úspešných uchádzačov obmedzený na 25, a zameraním „Parlament/Rada“, pri ktorom bol počet úspešných uchádzačov obmedzený na 14.

- 8 Hlava A časť I oznámenia o výberovom konaní nazvaná „Pracovná náplň“ stanovovala:

„Zameranie „Súdny dvor“ ...	Zameranie „Parlament/Rada“ Sledovanie legislatívneho postupu a overovanie jazykového a právneho súladu už preložených a revidovaných legislatívnych textov v španielčine s inými jazykovými verziami daných textov, kontrola ich redakčnej kvality a dodržiavania pravidiel, pokiaľ ide o ich formálnu stránku. Príležitostné preklady krátkych právnických textov, najmä z angličtiny alebo z francúzštiny.“
--------------------------------	---

- 9 Hlava A časť II oznámenia o výberovom konaní sa týkala podmienok účasti na výberovom konaní. Pokiaľ ide o požadovanú kvalifikáciu alebo diplomy, bod 1 stanovoval:

„Úroveň vzdelania uchádzačov osvedčená diplomom musí zodpovedať aspoň štvorročnému dokončenému vysokoškolskému štúdiu španielskeho práva...“

- 10 Pokiaľ ide o jazykové znalosti, hlava A časť II oznámenia o výberovom konaní v bode 2 stanovovala:

„Zameranie „Súdny dvor“ ...	Zameranie „Parlament/Rada“ a) dokonalé ovládanie španielčiny (jazyk 1); b) dôkladná znalosť angličtiny alebo francúzštiny (jazyk 2); c) dôkladná znalosť nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny (jazyk 3), ktorý musí byť odlišný od jazyka 2; d) Pokiaľ ide o voliteľnú skúšku (jazyk 4), znalosť jedného z týchto jazykov (ktorý musí byť odlišný od jazykov 2 a 3): [bulharčina, čeština, dánčina, nemčina, estónčina, gréčtina, angličtina, francúzština, írčina, taliančina, lotyština, litovčina, maďarčina, maltský jazyk, holandčina, poľština, portugalčina, rumunčina, slovenčina, slovinčina, fínčina alebo švédčina].
--------------------------------	---

...

Uchádzači musia v elektronickom prihlasovacom formulári... a v prihláške uviesť... jazyky, ktoré si vybrali pre jednotlivé skúšky. Po dátume prihlásenia nie je túto voľbu možné zmeniť...“

11 Hlava B oznámenia o výberovom konaní týkajúca sa priebehu výberového konania stanovovala najmä:

„3. Povinné písomné skúšky – Hodnotenie

Zameranie „Súdny dvor“ ...	Zameranie „Parlament/Rada“ a) Oprava právnického textu v španielskom jazyku obsahujúceho gramatické, syntaktické, stylistické chyby a chyby právnickej terminológie. Touto skúškou sa overuje dokonalá znalosť jazyka 1 uchádzača a kvalita jeho vyjadrovania v oblasti práva. Táto skúška bude ohodnotená 0 až 40 bodmi (požadované minimum: 20 bodov). Trvanie skúšky: dve a pol hodiny. b) Preklad právnického textu v anglickom alebo francúzskom jazyku (jazyk 2 podľa výberu uchádzača) do španielčiny (jazyk 1) bez slovníka. Táto skúška bude ohodnotená 0 až 40 bodmi (požadované minimum: 20). Trvanie skúšky: dve a pol hodiny. Skúška b) bude opravená, len ak uchádzač dosiahne požadované minimum na skúške a). c) Preklad právnického textu v nemeckom, anglickom alebo francúzskom jazyku [jazyk 3, ktorý musí byť odlišný od jazyka vybraného pre skúšku b)] do španielčiny (jazyk 1) bez slovníka. Táto skúška bude ohodnotená 0 až 40 bodmi (požadované minimum: 20). Trvanie skúšky: dve a pol hodiny. Skúška c) bude opravená, len ak uchádzač dosiahne požadované minimum na skúškach a) a b).
-------------------------------	---

4. Povinná ústna skúška – Hodnotenie

Na ústnu skúšku budú pripustení uchádzači, ktorí dosiahnu požadovaný minimálny počet bodov na povinných písomných skúškach.

Rozhovor s výberovou komisiou v nemčine, angličtine alebo francúzštine (jazyk 5) umožní posúdiť:

- všeobecné znalosti uchádzača a jeho znalosti v oblasti práva, pričom výberová komisia bude pri tejto príležitosti môcť zohľadniť znalosť iných jazykov než tých, ktoré boli použité na písomných skúškach; znalosti v oblasti práva budú preskúmané v španielskom jazyku;
- schopnosť viesť schôdzu (zameranie „Parlament/Rada“);
- motiváciu uchádzačov a ich schopnosť prispôbiť sa práci v rámci európskej verejnej služby, v multikultúrnom prostredí; v prípade potreby budú položené doplňujúce otázky v španielčine.

Táto skúška bude ohodnotená 0 až 100 bodmi (požadované minimum: 50).

5. Voliteľná skúška

Zameranie „Súdny dvor“ ...	Zameranie „Parlament/Rada“ Voliteľná skúška má uchádzačom umožniť uplatnenie škály ich jazykových znalostí. Výsledky dosiahnuté na týchto skúškach nebudú mať vplyv na zostavenie rezervného zoznamu z hľadiska jeho zloženia ani z hľadiska poradia, no umožnia inštitúciám, aby pri prijímaní zamestnancov informovane využili rezervný zoznam. Preklad právnického textu v jednom z jazykov uvedených v hlave A časti II bode 2 písm. d) (jazyk 4 podľa výberu uchádzača) do španielčiny (jazyk 1) s použitím slovníka (nie elektronického). Táto skúška bude ohodnotená 0 až 20 bodmi. Trvanie skúšky: jedna hodina. Táto skúška sa môže uskutočniť súčasne s povinnými skúškami. Bude však opravená len v prípade úspešných uchádzačov zapísaných na rezervný zoznam.“
-------------------------------	--

- 12 Pokiaľ ide o prístup uchádzačov k informáciám, ktoré sa ich týkajú, hlava D bod 4 oznámenia o výberovom konaní stanovovala:

„V rámci výberových konaní sa uchádzačom priznáva osobitné právo na prístup k informáciám, ktoré sa ich priamo a jednotlivo týkajú, za nižšie uvedených podmienok. V zmysle tohto práva môže EPSO uchádzačovi, ktorý o to požiada, poskytnúť dodatočné informácie v súvislosti s jeho účasťou na výberovom konaní. Písomné žiadosti o informácie je potrebné zaslať EPSO v lehote troch mesiacov od oznámenia výsledkov dosiahnutých vo výberovom konaní. EPSO na žiadosť odpovie v lehote jedného mesiaca od jej doručenia. Žiadosti budú spracované pri zohľadnení tajnej povahy rokovania výberovej komisie stanovenej v [článku 6 prílohy III služobného poriadku] a v súlade s pravidlami týkajúcimi sa ochrany fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov. Príklady informácií, ktoré možno poskytnúť, sú uvedené v hlave III bode 3 príručky pre uchádzačov.“

- 13 Oznámenie o výberovom konaní malo jednu prílohu: týkala sa žiadostí o preskúmanie, opravných prostriedkov a sťažností Európskemu ombudsmanovi. Táto príloha stanovovala, že uchádzači, ktorí sa domnievajú, že boli poškodení určitým rozhodnutím, môžu v každej fáze výberového konania využiť tieto prostriedky:

— „Žiadosť o preskúmanie

V lehote 20 kalendárnych dní odo dňa elektronického zaslania listu [EPSO] oznamujúceho rozhodnutie môžu podať žiadosť o preskúmanie v podobe odôvodneného listu zaslaného na túto adresu:

...

Pokiaľ vec patrí do právomoci predsedu výberovej komisie, EPSO mu postúpi žiadosť a uchádzačovi je čo najskôr zaslaná odpoveď.

— Opravné prostriedky

— žaloba podaná na:

Súd pre verejnú službu Európskej únie

...

na základe článku 236 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článku 91 služobného poriadku...

— alebo sťažnosť na základe článku 90 ods. 2 služobného poriadku..., ktorú treba zaslať na:

[EPSO]

...

Lehoty... stanovené [v služobnom poriadku] pre tieto dva druhy konaní začínajú plynúť dňom oznámenia aktu spôsobujúceho ujmu.

Uchádzači sa upozorňujú na to, že menovací orgán... nie je oprávnený meniť rozhodnutia výberovej komisie výberového konania. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že široká právomoc voľnej úvahy výberových komisií podlieha súdnemu preskúmaniu... len v prípade zjavného porušenia pravidiel, ktorými sa riadi ich rokovanie.“

- 14 Hlava III bod 3 príručky pre účastníkov výberového konania uverejneného na internetovej stránke EPSO (ďalej len „príručka pre uchádzačov“) stanovovala:

„...“

- b) Uchádzači, ktorí neuspeli na písomnej/praktickej skúške/skúškach a/alebo ktorí neboli pozvaní na ústnu skúšku, si môžu vyžiadať kópiu svojich skúšok, ako aj formulára o individuálnom hodnotení skúšok výberovou komisiou. Žiadosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od dátumu odoslania listu, ktorým je uchádzač informovaný o ukončení svojej účasti na výberovom konaní.

...“

- 15 Pokiaľ ide o konanie pred Súdom pre verejnú službu a osobitne o právnu pomoc, ktorú možno poskytnúť, článok 97 ods. 4 rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu stanovuje:

„Podaním žiadosti o právnu pomoc sa prerušuje plynutie lehoty určenej na podanie žaloby až do dňa doručenia uznesenia, ktorým sa rozhodne o tejto žiadosti, alebo v prípadoch uvedených v odseku 3 druhom pododseku do dňa doručenia uznesenia o ustanovení advokáta povereného zastupovaním žiadateľa.“

Skutkové okolnosti

- 16 Žalobkyňa sa prihlásila do výberového konania. Vybrala si zameranie „Parlament/Rada“ a bola pozvaná na povinné písomné skúšky, ktoré sa konali 28. novembra 2008 v Madride (Španielsko).
- 17 EPSO listom z 14. mája 2009 zaslaným v mene predsedu výberovej komisie informoval žalobkyňu o výsledkoch, ktoré dosiahla na povinných písomných skúškach a) a b), a síce 28/40 a 19/40, ako aj o tom, že vzhľadom na posledný uvedený výsledok, ktorý bol horší než požadované minimum 20/40, výberová komisia neopravila jej povinnú písomnú skúšku c).
- 18 Dňa 14. mája 2009 žalobkyňa poslala na EPSO e-mail, v ktorom žiadala informácie o vyhodnotení svojej písomnej skúšky b). Keďže na dosiahnutie požadovaného minima 20 bodov jej chýbal jediný bod, chcela sa ubezpečiť o tom, že nedošlo k chybe pri výpočte. Na tento účel požadovala, aby jej bola poskytnutá jej písomná skúška b) spolu s opravou a pridelenou známku.

- 19 Dňa 27. mája 2009 podala žalobkyňa žiadosť o preskúmanie svojej písomnej skúšky b), ku ktorej bola pripojená žiadosť o opravenie jej písomnej skúšky c) a o prípadné pripustenie na ústnu skúšku.
- 20 EPSO listom z 2. júla 2009 zaslaným v mene predsedu výberovej komisie informoval žalobkyňu, že jej e-mail zo 14. mája 2009 bol považovaný za žiadosť o preskúmanie jej písomnej skúšky b), v dôsledku čoho sa výberová komisia po preskúmaní uvedenej skúšky rozhodla opraviť jej písomnú skúšku c), a že výsledok dosiahnutý na poslednej uvedenej skúške, a to 18/40, nedosahuje požadované minimum, a síce 20/40, na základe ktorého by mohla byť pripustená na ústnu skúšku. V tomto liste bolo uvedené, že písomná skúška b), ktorú žalobkyňa vykonala, jej bola zaslaná.
- 21 E-mailom zo 4. júla 2009 žalobkyňa požiadala o informácie o vyhodnotení svojej písomnej skúšky c) vzhľadom na malý rozdiel medzi jej známku a požadovaným minimom. Žiadala tiež, aby jej bola poskytnutá jej písomná skúška c) spolu s opravou a pridelenou známku a aby bola uvedená skúška preskúmaná, ak je to možné.
- 22 Dňa 10. júla 2009 žalobkyňa poslala odôvodnený list, v ktorom žiadala o preskúmanie svojej písomnej skúšky c), o poskytnutie uvedenej skúšky, ako aj formulára o individuálnom hodnotení tejto skúšky výberovou komisiou, a o prípadné pripustenie na ústnu skúšku.
- 23 Výberová komisia sa po preskúmaní písomnej skúšky c) žalobkyne rozhodla potvrdiť známku 18/40. Toto rozhodnutie, ktorého dátum sa neuvádza, bolo žalobkyni oznámené listom EPSO z 23. júla 2009.
- 24 V podaní z 28. júla 2009 nazvanom „Sťažnosť“ žalobkyňa s odvolaním sa na článok 90 ods. 2 služobného poriadku potvrdila prijatie listu z 23. júla 2009, uviedla, že neúspešne žiadala o kópiu svojich písomných skúšok b) a c), ako aj formulára o svojom individuálnom hodnotení obsahujúceho oznámkovanie týchto skúšok výberovou komisiou, a zopakovala tieto požiadavky s tým, že žiadala aj o akékoľvek ďalšie informácie, ktoré sa jej týkajú, v súvislosti s jej účasťou na výberovom konaní. Ďalej žiadala, aby bola v prípade dosiahnutia dostatočného počtu bodov pripustená na ústnu skúšku výberového konania. EPSO uvedené podanie spracoval ako žiadosť o poskytnutie dokumentov a nie ako predchádzajúcu administratívnu sťažnosť v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku.
- 25 Dňa 14. septembra 2009 dostala žalobkyňa e-mail s predmetom „EPSO/AD/130/0[8] – Vaša žiadosť o poskytnutie písomnej skúšky b) a c) a formulára o hodnotení písomnej skúšky c)“ (ďalej len „e-mail zo 14. septembra 2009“). V tomto e-maile sa uvádza, že v prílohe sú dokumenty uvedené v predmete e-mailu, o poskytnutie ktorých žalobkyňa žiadala vo svojom liste z 28. júla 2009, no ďalej sa uvádza, že uchádzačom môže byť poskytnutá kópia pôvodných písomných skúšok, ale nemajú prístup k svojim opraveným skúškam ani k vzorovému prekladu, ktorý používajú korektori. Zo spisu vyplýva, že dokumenty uvedené v predmete e-mailu sa napriek tomu v prílohe nenachádzali.
- 26 Dňa 18. novembra 2009 žalobkyňa požiadala o právnu pomoc v zmysle článku 95 rokovacieho poriadku, aby mohla podať žalobu na Súd pre verejnú službu. Uznesením predsedu Súdu pre verejnú službu z 2. marca 2010 bolo tejto žiadosti vyhovie.
- 27 Po podaní žaloby EPSO žalobkyni v liste zo 16. júna 2010 zaslal zadanie písomných skúšok a), b) a c), písomné skúšky bez opráv vykonaných výberovou komisiou a formuláre o individuálnom hodnotení zodpovedajúce skúškam b) a c).

Návrhy účastníkov konania a konanie

28 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

- „zrušil rozhodnutie zo 14. septembra 2009, ktorým EPSO odmietol poskytnúť žalobkyni kópiu jej [opravených] písomných skúšok a formulára o jej individuálnom hodnotení s oznámením dôvodov, ktoré viedli výberovú komisiu k tomu, aby jej z poslednej písomnej skúšky c) udelila vylučujúcu známku 18/40, a nebola zohľadnená jej žiadosť o pripustenie na ústnu skúšku... výberového konania...;
- zrušil rozhodnutie z 23. júla 2009, ktorým jej EPSO oznámil, že trvá na jej vylučujúcej známke 18/40 z poslednej písomnej skúšky c), a bolo zamietnuté jej pripustenie na ústnu skúšku... výberového konania...;
- zrušil rezervný zoznam uverejnený po výberovom konaní, a to so spätnou účinnosťou odo dňa jeho uverejnenia;
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.“

29 Komisia navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

- zamietol žalobu ako neprípustnú,
- subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

30 Súd pre verejnú službu po predložení vyjadrenia k žalobe povolil druhú výmenu vyjadrení, ktorú však obmedzil na otázku prípustnosti žaloby. Keďže následne sa Súd pre verejnú službu považoval za schopný rozhodnúť bez ústnej časti konania, účastníci konania boli listom súdnej kancelárie zo 16. júna 2011 vyzvaní, aby Súdu pre verejnú službu oznámili, či súhlasia alebo nesúhlasia s návrhom rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania na základe článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku. Účastníci konania vyjadrili svoj súhlas s návrhom Súdu pre verejnú službu na rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania.

O prípustnosti žaloby

Tvrdenia účastníkov konania

- 31 Komisia namieta neprípustnosť žaloby s odôvodnením, že na jednej strane žalobkyňa správne neidentifikovala napadnutý akt a na druhej strane je takmer isté, že žiadosť o právnu pomoc podaná 18. novembra 2009, ako aj žaloba podaná 26. marca 2010 boli podané neskoro.
- 32 Po prvé žalobkyňa nesprávne identifikovala e-mail zo 14. septembra 2009 ako akt spôsobujúci ujmu, hoci aktom, ktorý jej mal spôsobiť ujmu, bolo rozhodnutie výberovej komisie oznámené listom EPSO z 23. júla 2009, ktoré po preskúmaní potvrdilo známku 18/40 z písomnej skúšky c) a nepripustenie žalobkyne na ústnu skúšku. Žalobkyňa mala napadnúť posledné uvedené rozhodnutie, ktoré vzhľadom na to, že ho prijala výberová komisia výberového konania, mohlo byť napadnuté priamo na Súde pre verejnú službu. V takom prípade by lehota stanovená v článku 91 ods. 3 služobného poriadku v zásade uplynula po uplynutí troch mesiacov a desiatich dní od 23. júla 2009, čiže 2. novembra 2009.

- 33 Po druhé Komisia tvrdí, že podanie z 28. júla 2009, ktoré žalobkyňa nazvala „Sťažnosť“ v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku, je len žiadosťou o poskytnutie dokumentov a nemá minimálny obsah požadovaný definíciou predchádzajúcej administratívnej sťažnosti v zmysle ustanovení služobného poriadku, v dôsledku čoho toto podanie nemôže spôsobiť prerušenie plynutia lehoty troch mesiacov a desiatich dní na podanie žaloby na Súd pre verejnú službu.
- 34 Po tretie Komisia tvrdí, že aj keby podanie z 28. júla 2009 spĺňalo podmienky nevyhnutné na to, aby mohlo predstavovať sťažnosť v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku, e-mail zo 14. septembra 2009 nemožno považovať za odpoveď na sťažnosť, lebo nepochádza od menovacieho orgánu. Za týchto podmienok sa sťažnosť stala podľa článku 90 ods. 2 druhého pododseku služobného poriadku predmetom konkludentného zamietavého rozhodnutia štyri mesiace po jej podaní, čiže 28. novembra 2009, a žalobkyňa by následne mala na podanie svojej žaloby tri mesiace a desať dní, čiže mohla by ju podať do 10. marca 2010. Keďže žaloba bola podaná 26. marca 2010, bola podaná po uplynutí lehoty.
- 35 Po štvrté sa Komisia domnieva, že žiadosť o právnu pomoc podaná 18. novembra 2009 bola predčasná, lebo bola predložená desať dní pred uplynutím štvormesačnej lehoty, ktorú mal menovací orgán na to, aby odpovedal na údajnú sťažnosť, a nespôsobila prerušenie plynutia lehoty na podanie žaloby.
- 36 Komisia ďalej uvádza, že aj keby súd rozhodol, že tá časť žaloby, ktorá sa týka prístupu k informáciám, je prípustná v tom zmysle, že právo na prístup k dokumentom súvisiacim s výberovým konaním môže existovať nezávisle od návrhu na zrušenie rozhodnutia výberovej komisie, nárok týkajúci sa neprípustenia na ústnu skúšku tvoriaci hlavnú časť žaloby by bol naďalej neprípustný.
- 37 Nakoniec sa Komisia domnieva, že neprípustnosť, ktorú namieta, nie je v rozpore so skutočnosťou, že predseda Súdu pre verejnú službu žalobkyni priznal právnu pomoc. Komisia v tomto ohľade pripomína, že žiadosť o právnu pomoc sa zamietne v prípade, že žaloba, v súvislosti s ktorou sa o pomoc žiada, sa zdá byť zjavne neprípustná, zatiaľ čo vo svojich písomných podaniach len tvrdí, že po rozbere jednotlivých etáp správneho konania sa jej žaloba javí ako neprípustná, netvrdí však, že neprípustnosť je zjavná.
- 38 Žalobkyňa po prvé uvádza, že predmetom žaloby je e-mail zo 14. septembra 2009, lebo tento e-mail je chronologicky posledným rozhodnutím prijatým zo strany EPSO. Keďže toto rozhodnutie bolo prijaté v nadväznosti na jej sťažnosť, nahradilo rozhodnutie výberovej komisie, ktoré jej bolo oznámené listom z 23. júla 2009, a predstavuje akt spôsobujúci ujmu.
- 39 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že jej podanie z 28. júla 2009 skutočne predstavuje sťažnosť v zmysle ustanovení článku 90 ods. 2 služobného poriadku. Na jednej strane ho totiž nazvala „Sťažnosť“ a uviedla, že ho podáva na základe článku 90 ods. 2 služobného poriadku, čo svedčí o tom, že chcela podať sťažnosť v zmysle ustanovení služobného poriadku. Na druhej strane zo znenia jej podania jasne vyplýva, že jeho cieľom je napadnúť rozhodnutie výberovej komisie, ktoré jej bolo oznámené listom z 23. júla 2009, ktorý tvoril prílohu podania. Zo znenia podania ďalej vyplýva, že žalobkyňa požadovala preskúmanie svojej písomnej skúšky c) a v dôsledku toho pripustenie na ústnu skúšku. Žalobkyňa sa napokon domnieva, že vo svojom podaní nemohla uviesť viac podrobností, pokiaľ ide o jej nesúhlas s rozhodnutím výberovej komisie oznámeným 23. júla 2009, lebo sa jej nepodarilo získať svoje opravené písomné skúšky a EPSO jej až 16. júna 2010 zaslal jej písomné skúšky b) a c), avšak bez opráv. Navyše keby bolo potrebné vychádzať z toho, že jej podanie z 28. júla 2009 nie je sťažnosťou v zmysle ustanovení služobného poriadku, znamenalo by to, že predseda Súdu pre verejnú službu jej priznal právnu pomoc na podanie žaloby po uplynutí lehoty.
- 40 Po tretie žalobkyňa poukazuje na to, že v e-maile zo 14. septembra 2009 sú výslovne uvedené jej požiadavky z 28. júla 2009, na ktoré má byť odpoveďou. V tomto ohľade žalobkyňa ďalej uvádza, že e-mail, pri ktorom má elektronická adresa odosielateľa rovnakú doménu ako e-maily EPSO a ktorý je odpoveďou na jej požiadavky uvedené v sťažnosti a výslovne na túto sťažnosť odkazuje, hoci jej

nevyhovuje, treba považovať za e-mail obsahujúci zamietnutie jej sťažnosti. Komisia podľa názoru žalobkyne nemôže tvrdiť, že mala ignorovať e-mail zo 14. septembra 2009 a počkať na uplynutie štvormesačnej lehoty od podania sťažnosti z 28. júla 2009, ktoré sa rovná konkludentnému zamietavému rozhodnutiu, lebo by hrozilo, že bude voči nej namietané uplynutie lehoty na podanie žaloby vzhľadom na to, že včas nenapadla výslovné zamietnutie svojej sťažnosti. V každom prípade na to mala byť upozornená.

- 41 Po štvrté aj za predpokladu, že e-mail zo 14. septembra 2009 by nepredstavoval zamietnutie jej sťažnosti, žalobkyňa tvrdí, že žiadosť o právnu pomoc spôsobila prerušenie plynutia lehoty na podanie žaloby do dňa doručenia uznesenia predsedu Súdu pre verejnú službu, ktorým jej bola priznaná právna pomoc, čiže do 10. marca 2010, a od tohto dátumu začala lehota znova plynúť. Žaloba podaná 26. marca 2010 teda nebola podaná po uplynutí lehoty.
- 42 Žalobkyňa ďalej uvádza, že aj keby bolo potrebné vychádzať z toho, že jej žiadosť o právnu pomoc podaná 18. novembra 2009 bola predčasná, lebo bola predložená pred 28. novembrom 2009, keď uplynula lehota na poskytnutie odpovede na jej sťažnosť z 28. júla 2009, je preukázané, že predseda Súdu pre verejnú službu túto žiadosť zohľadnil prinajmenšom po uplynutí uvedenej lehoty, a to 28. novembra 2009. Z toho vyplýva, že plynutie lehoty na podanie žaloby bolo prerušené buď od 18. novembra 2009, alebo od 28. novembra 2009, ak by Súd pre verejnú službu dospel k záveru, že e-mail zo 14. septembra 2009 nepredstavuje zamietnutie jej sťažnosti, do 10. marca 2010, čo jej dátum uznesenia predsedu Súdu pre verejnú službu priznávajúceho právnu pomoc. Je jasné, že sporové konanie sa začalo, lebo žiadosť o právnu pomoc bola nielen spracovaná, ale predseda Súdu pre verejnú službu jej vyhovel, čo by neurobil, keby uplynula lehota na podanie žaloby, v dôsledku čoho by bola žaloba zjavne neprípustná.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

O aktoch, ktoré žalobkyni spôsobili ujmu

- 43 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku administratívna sťažnosť a následne žaloba na súde môžu smerovať iba voči aktu spôsobujúcemu ujmu žalobcovi. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že akt spôsobujúci ujmu je akt, ktorý vyvoláva záväzné právne účinky, ktoré môžu priamo a bezprostredne zasahovať záujmy žalobcu tým, že podstatne menia jeho právne postavenie (rozsudok Súdu pre verejnú službu z 15. septembra 2011, Munch/ÚHVT, F-6/10, bod 32 a tam citovaná judikatúra).
- 44 Po prvé pokiaľ ide o rozhodnutia výberovej komisie výberového konania, z ustálenej judikatúry vyplýva, že rozhodnutie, ktorým výberová komisia po preskúmaní skúšok uchádzača vykonanom na jeho žiadosť odmietne pripustiť uchádzača na skúšky, nahradí predchádzajúce rozhodnutie výberovej komisie a nemožno ho považovať za rozhodnutie, ktorým sa predchádzajúce rozhodnutie len potvrdí (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. februára 1992, Panagiotopoulou/Parlament, T-16/90, Zb. s. II-89, bod 20). Pokiaľ teda uchádzač vo výberovom konaní požiada o preskúmanie rozhodnutia výberovej komisie, práve rozhodnutie prijaté výberovou komisiou po preskúmaní situácie uchádzača predstavuje akt, ktorý mu spôsobuje ujmu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2006, Heus/Komisia, T-173/05, Zb. VS s. I-A-2-329 a II-A-2-1695, bod 19).
- 45 Rozhodnutie výberovej komisie, podľa ktorého žalobkyňa nebola pripustená na ústnu skúšku, prijaté na základe žiadosti o preskúmanie podanej žalobkyňou 10. júla 2009 a oznámené listom EPSO z 23. júla 2009, teda nahradilo pôvodné rozhodnutie výberovej komisie oznámené listom EPSO z 2. júla 2009 a v prejednávanej veci predstavuje akt spôsobujúci ujmu, pokiaľ ide o nepripustenie žalobkyne na ústnu skúšku výberového konania (ďalej len „rozhodnutie o nepripustení na ústnu skúšku“). Práve od rozhodnutia o nepripustení na ústnu skúšku prijatého po preskúmaní začína plynúť lehota na podanie

sťažnosti a žaloby bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či možno uvedené rozhodnutie považovať za výlučne potvrdzujúci akt (pozri rozsudok Súdu pre verejnú službu z 13. decembra 2007, Van Neyghem/Komisia, F-73/06, Zb. VS s. I-A-1-441 a II-A-1-2515, bod 39).

- 46 Po druhé pokiaľ ide o rozhodnutia, ktorými je uchádzačom odopreté poskytnutie informácií alebo dokumentov, treba uviesť, že oznámenie o výberovom konaní v hlave D bode 4 zaviedlo osobitné konanie, ktoré – pokiaľ sa uchádzač rozhodne využiť ho, nahradí sa ním konanie stanovené v článku 90 ods. 1 služobného poriadku – sa vyznačuje veľmi krátkymi lehotami a má uchádzačom umožniť výkon im priznaného osobitného práva na prístup k určitým informáciám, ktoré sa ich priamo a jednotlivito týkajú. V zmysle tohto práva „môže EPSO uchádzačovi, ktorý o to požiada, poskytnúť“ dodatočné informácie v súvislosti s jeho účasťou na výberovom konaní. Žiadosti je potrebné predložiť v lehote jedného mesiaca od oznámenia výsledkov výberového konania a EPSO sa zaviazal, že na ne odpovie v lehote jedného mesiaca od doručenia žiadosti. Hlava D bod 4 oznámenia o výberovom konaní odkazuje na hlavu III bod 3 príručky pre uchádzačov, pokiaľ ide o príklady informácií, ktoré uchádzačom možno poskytnúť. Z hlavy III bodu 3 písm. b) uvedenej príručky vyplýva, že uchádzači, ktorí neuspeli na písomných skúškach, môžu požiadať o kópiu svojich písomných skúšok, ako aj o formulár o individuálnom hodnotení skúšok spolu s oznámkovaním výberovou komisiou.
- 47 Účelom osobitného práva priznaného uchádzačom je to, aby neúspešní uchádzači výberových konaní mohli bez narušenia tajnej povahy rokovania výberovej komisie získať informácie a dokumenty, na základe ktorých by sa mohli informovane rozhodnúť, či má alebo nemá zmysel napadnúť rozhodnutie, ktorým boli vylúčení z výberového konania. Na tento účel má stanovenie veľmi krátkych lehôt jednak na podanie žiadosti o poskytnutie informácií alebo dokumentov a jednak na odpoveď na túto žiadosť uchádzačovi umožniť, aby mal tieto informácie a dokumenty v každom prípade k dispozícii najmenej jeden mesiac pred uplynutím lehoty na podanie žaloby na Súd pre verejnú službu alebo lehoty na podanie sťažnosti na EPSO, ktorého riaditeľ v zmysle článku 4 rozhodnutia 2002/621 vykonáva právomoci menovacieho orgánu.
- 48 Z predchádzajúcej analýzy vyplýva, že prísne dodržiavanie osobitného práva priznaného uchádzačom zo strany EPSO, pokiaľ ide o obsah tohto práva i pokiaľ ide o lehotu na poskytnutie odpovede, je vyjadrením povinností vyplývajúcich zo zásady dobrej správy vecí verejných, z práva na prístup k dokumentom a z práva na účinný prostriedok nápravy v súlade s článkami 41, 42 a 47 Charty základných práv Európskej únie. Z toho vyplýva, že ak EPSO nedodrží osobitné právo priznané uchádzačom, môže to nielen viesť neúspešných uchádzačov k podávaniu žalôb alebo sťažností bez toho, aby mali k dispozícii dostatočné informácie, ale môže to predstavovať aj nesprávny služobný postup, z ktorého môže pre uchádzača prípadne vyplývať nárok na náhradu škody.
- 49 V prejednávanej veci e-mail žalobkyne zo 14. mája 2009 obsahoval žiadosť o poskytnutie opravenej písomnej skúšky b) spolu s oznámkovaním výberovou komisiou a jej e-mail zo 4. júla 2009 obsahoval žiadosť o poskytnutie písomnej skúšky c), tiež opravenej, spolu s oznámkovaním výberovou komisiou. Okrem týchto dvoch e-mailov žalobkyňa podala 27. mája 2009 prvú žiadosť o preskúmanie, v ktorej žiadala, aby výberová komisia prehodnotila svoje pôvodné rozhodnutie týkajúce sa oznámkovania jej písomnej skúšky b), pričom tejto žiadosti o preskúmanie podanej žalobkyňou bolo vyhovené, a 10. júla 2009 druhú žiadosť o preskúmanie týkajúcu sa písomnej skúšky c), v nadväznosti na ktorú výberová komisia potvrdila hodnotenie predmetnej skúšky, ako bolo žalobkyňi oznámené listom z 23. júla 2009, no nevyhovela jej žiadosti o poskytnutie opravenej písomnej skúšky c) a formulára o individuálnom hodnotení uvedenej skúšky výberovou komisiou.
- 50 Z chronológie skutkových okolností tak vyplýva, že jednomesačná lehota, ktorú mal EPSO na to, aby žalobkyňa v reakcii na jej e-mail zo 14. mája 2009 poskytol kópiu jej skúšky b), ako aj formulára o jej individuálnom hodnotení s oznámkovaním výberovou komisiou, uplynula 14. júna 2009 bez toho, aby bol žalobkyňi zaslaný akýkoľvek dokument. Pokiaľ ide o poskytnutie informácie o písomnej skúške c), neexistenciu odpovede na e-mail žalobkyne zo 4. júla 2009 a na jej požiadavku uvedenú v žiadosti o preskúmanie z 10. júla 2009 možno klasifikovať len ako konkludentné zamietavé rozhodnutie.

V tomto ohľade treba doplniť, že EPSO síce vo svojom liste z 2. júla 2009 zaslanom žalobkyni tvrdí, že jej už zaslal kópiu písomnej skúšky b), a v e-maile zo 14. septembra 2009 sa rovnako uvádza, že písomná skúška c) a formulár o hodnotení uvedenej skúšky sa nachádzajú v jeho prílohe, no tieto dokumenty žalobkyni v uvedených dňoch neboli zaslané.

- 51 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o žiadosti o poskytnutie informácií a dokumentov, konkludentné zamietavé rozhodnutie týkajúce sa poskytnutia požadovaných informácií v súvislosti so skúškou b), ktoré bolo prijaté 14. júna 2009 [ďalej len „rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky b)“], ako aj výslovné rozhodnutie neposkytnúť požadované informácie v súvislosti so skúškou c), ktoré je obsahom listu z 23. júla 2009 [ďalej len „rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky c)“] v tom zmysle, že uvedený list sa nevenuje otázke poskytnutia požadovaných informácií, predstavujú akty spôsobujúce ujmu žalobkyni.
- 52 V dôsledku toho tak rozhodnutie o nepripustení na ústnu skúšku, ako aj rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky b) a rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky c) predstavujú akty spôsobujúce ujmu žalobkyni.

O dodržaní lehôt zo strany žalobkyne

- 53 V tomto smere treba po prvé pripomenúť, že ako Súdny dvor opakovane uviedol, opravný prostriedok voči rozhodnutiu výberovej komisie zvyčajne spočíva v priamom predložení veci súdu (pozri najmä rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 1983, Detti/Súdny dvor, 144/82, Zb. s. 2421, bod 16 a tam citovanú judikatúru). Zdá sa totiž, že sťažnosť smerujúca proti rozhodnutiu výberovej komisie nemá zmysel vzhľadom na to, že dotknutá inštitúcia nemá právomoc rušiť alebo meniť rozhodnutia výberovej komisie. Výsledkom príliš reštriktívneho výkladu článku 91 ods. 2 služobného poriadku by teda bolo len zbytočné predlžovanie konania (pozri najmä rozsudok Súdneho dvora zo 16. marca 1978, Ritter von Wüllerstorff und Urbair/Komisia, 7/77, Zb. s. 769, bod 8).
- 54 Keďže v prejednávanej veci rozhodnutie o nepripustení na ústnu skúšku predstavuje rozhodnutie výberovej komisie, ktoré ako také možno napadnúť na Súde pre verejnú službu bez predchádzajúcej administratívnej sťažnosti, trojmesačná lehota na podanie žaloby stanovená v článku 91 ods. 3 služobného poriadku predĺžená o desaťdňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť podľa článku 100 ods. 3 rokovacieho poriadku začala plynúť dňom doručenia tohto rozhodnutia listom z 23. júla 2009, ktorého dátum nie je určený, najneskôr však 28. júla 2009, keďže z tohto dňa pochádza podanie nazvané „Sťažnosť“, v ktorom žalobkyňa priznala, že sa o ňom dozvedela, a uplynula 7. novembra 2009. Keďže 7. november 2009 bol sobota, lehota na podanie žaloby bola v súlade s článkom 100 ods. 2 prvým pododsekom rokovacieho poriadku automaticky predĺžená do pondelka 9. novembra 2009.
- 55 Rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky b) a rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky c) tiež predstavujú rozhodnutia výberovej komisie, ktoré možno napadnúť na Súde pre verejnú službu bez predchádzajúcej administratívnej sťažnosti. Keďže prvé z týchto rozhodnutí bolo prijaté 14. júna 2009 a žalobkyňa sa o druhom rozhodnutí dozvedela najneskôr 28. júla 2009, lehota troch mesiacov a desiatich dní na podanie žaloby na Súd pre verejnú službu uplynula 24. septembra 2009 a 7. novembra 2009, pričom posledná uvedená lehota bola predĺžená do 9. novembra 2009 z dôvodov uvedených v predchádzajúcom bode.
- 56 Žalobkyňa sa teda mohla obrátiť priamo na Súd pre verejnú službu podaním žaloby najneskôr 24. septembra 2009 na účely napadnutia rozhodnutia o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky b) a najneskôr 9. novembra 2009 na účely napadnutia rozhodnutia o nepripustení na ústnu skúšku a rozhodnutia o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky c).

- 57 Toto konštatovanie nemožno vyvrátiť znením článku 97 ods. 4 rokovacieho poriadku, podľa ktorého sa podaním žiadosti o právnu pomoc prerušuje plynutie lehoty určenej na podanie žaloby až do dňa doručenia uznesenia, ktorým sa rozhodne o tejto žiadosti, lebo v prejednávanej veci žalobkyňa požiadala o právnu pomoc až 18. novembra 2009, čiže po uplynutí lehôt na podanie žaloby v súvislosti so všetkými troma vyššie uvedenými rozhodnutiami výberovej komisie.
- 58 Po druhé treba pripomenúť, ako ďalej vyplýva z ustálenej judikatúry, že ak sa dotknutá osoba namiesto priameho podania žaloby na súd odvolá na ustanovenia služobného poriadku a obráti sa na menovací orgán s administratívnou sťažnosťou, prípustnosť neskôr podanej žaloby bude závisieť od toho, či dotknutá osoba dodrží všetky procesné požiadavky, ktoré sa viažu k predchádzajúcej sťažnosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. januára 2002, Gonçalves/Parlament, T-386/00, Zb. VS s. I-A-13 a II-55, bod 35 a tam citovaná judikatúra).
- 59 V prejednávanej veci žalobkyňa tvrdí, že podanie z 28. júla 2009 nazvané „Sťažnosť“, ktoré výslovne odkazuje na ustanovenia článku 90 ods. 2 služobného poriadku, predstavuje sťažnosť v zmysle uvedených ustanovení.
- 60 Je pravda, že podľa ustálenej judikatúry sťažnosť nemusí mať osobitnú formu. Stačí, ak je v nej jasne a presne prejavovaná vôľa sťažovateľa napadnúť rozhodnutie prijaté v súvislosti s ním (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdného dvora z 31. mája 1988, Rousseau/Dvor audítorov, 167/86, Zb. s. 2705, bod 8, a zo 14. júla 1988, Aldinger a Virgili/Parlament, 23/87 a 24/87, Zb. s. 2841, bod 13, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. februára 2005, Reggimenti/Parlament, T-354/03, Zb. VS s. I-A-33 a II-147, bod 43). Z judikatúry tiež vyplýva, že administratíva musí sťažnosti preskúmať v duchu otvorenosti a na to, aby išlo o sťažnosť v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku, stačí, ak bol predtým v rámci správneho konania uvedený určitý dôvod dostatočne jasne na to, aby mohol byť menovací orgán informovaný o výhradách, ktoré má dotknutá osoba voči napadnutému rozhodnutiu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. januára 1998, Volger/Parlament, T-176/96, Zb. VS s. I-A-1 a II-1, bod 65).
- 61 Keďže však cieľom konania pred podaním žaloby je urovnanie sporu vzniknutého v okamihu podania sťažnosti zmierom, menovací orgán musí byť dostatočne presne informovaný o tvrdeniach, ktoré dotknutá osoba uvádza vo vzťahu k administratívnemu rozhodnutiu. Z toho vyplýva, že v sťažnosti musia byť v každom prípade uvedené dôvody a tvrdenia vznesené voči administratívnemu rozhodnutiu, proti ktorému sťažnosť smeruje (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. marca 1996, Williams/Dvor audítorov, T-146/94, Zb. VS s. I-A-103 a II-329, bod 44).
- 62 V prejednávanej veci Súd pre verejnú službu v prvom rade konštatuje, že ako je uvedené v bode 24 tohto rozsudku, podanie z 28. júla 2009 malo dve časti. V prvej žalobkyňa žiadala o poskytnutie určitých dokumentov a dodatočných informácií. V druhej požadovala pripustenie na ústnu skúšku, pokiaľ by dosiahla potrebný počet bodov.
- 63 Súd pre verejnú službu ďalej konštatuje v súvislosti s druhou časťou podania z 28. júla 2009, ktorú možno chápať tak, že keď v nej žalobkyňa žiada o pripustenie na ústnu skúšku, napáda tak rozhodnutie o nepripustení na ústnu skúšku, že znenie predmetného podania neuvádza nijaký právny či skutkový dôvod ani tvrdenie na podporu žiadosti o zmenu uvedeného rozhodnutia. Táto časť podania z 28. júla 2009 tak nespĺňa minimálne podmienky požadované vyššie uvedenou judikatúrou na to, aby sa dala považovať za sťažnosť v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku, a EPSO na ňu nemohol odpovedať s uvedením dôvodov.
- 64 Za týchto podmienok je návrh na zrušenie rozhodnutia o nepripustení na ústnu skúšku neprípustný. Keďže návrhu na zrušenie rezervného zoznamu by bolo možné vyhovieť len v prípade zrušenia rozhodnutia o nepripustení na ústnu skúšku Súdom pre verejnú službu, uvedený návrh je tiež potrebné vyhlásiť na neprípustný.

- 65 Súd pre verejnú službu nakoniec konštatuje, že hoci žalobkyňa neuvádza nijaké tvrdenie ani dôvod na podporu svojich návrhov, ktoré sú predmetom prvej časti podania z 28. júla 2009, zo samotného znenia podania z 28. júla 2009 možno vyvodiť, že žalobkyňa sa sťažovala, že nedostala dokumenty, o ktoré opakovane žiadala najmä vo svojom e-maile zo 14. mája 2009 týkajúcom sa písomnej skúšky b), ako aj v e-maile zo 4. júla 2009 a v žiadosti o preskúmanie z 10. júla 2009, pokiaľ ide o písomnú skúšku c). Z toho vyplýva, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci mal EPSO s prvou časťou podania z 28. júla 2009 zaobchádzať ako so sťažnosťou v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku.
- 66 Keďže EPSO nevyhovel žiadostiam o poskytnutie dokumentov v lehotách uvedených v bode 50 tohto rozsudku, žalobkyňa mala na podanie sťažnosti v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku proti rozhodnutiu o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky b) a proti rozhodnutiu o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky c) trojmesačné lehoty, ktoré uplynuli 14. septembra 2009 a 28. októbra 2009.
- 67 Sťažnosť podaná žalobkyňou dňa 28. júla 2009 bola teda prípustná, pokiaľ ide o rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky b), aj pokiaľ ide o rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky c).
- 68 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že v nadväznosti na podanie sťažnosti z 28. júla 2009 boli žiadosti o poskytnutie opravených písomných skúšok b) a c) predmetom výslovného zamietavého rozhodnutia oznámeného e-mailom EPSO zo 14. septembra 2009.
- 69 Keďže EPSO okrem toho e-mailom zo 14. septembra 2009 prakticky odmietol poskytnúť žalobkyňi požadované písomné skúšky b) a c), ako aj formulár o jej individuálnom hodnotení, a tieto požiadavky už boli predmetom rozhodnutí zamietajúcich poskytnutie písomných skúšok b) a c), nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch na zrušenie rozhodnutia oznámeného e-mailom zo 14. septembra 2009. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že účinkom formálnych návrhov smerujúcich proti zamietnutiu sťažnosti je predloženie aktu, voči ktorému bola sťažnosť podaná, Súdu pre verejnú službu, pokiaľ zamietnutie sťažnosti ako také nemá samostatný obsah, lebo zamietavé rozhodnutie je len potvrdením napadnutého rozhodnutia (rozsudok Munch/ÚHVT, už citovaný, bod 24 a tam citovaná judikatúra).
- 70 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žaloba je prípustná v rozsahu, v ktorom navrhuje zrušenie rozhodnutia o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky b) a rozhodnutia o odmietnutí poskytnutia písomnej skúšky c).

O veci samej

- 71 Na úvod treba pripomenúť, že opakované žiadosti žalobkyne o poskytnutie dokumentov zo strany EPSO sa týkali jednak písomiiek, ktoré vypracovala v rámci písomných skúšok b) a c), a formulára o hodnotení uvedených písomiiek výberovou komisiou a jednak opravy týchto písomiiek.
- 72 Je síce pravda, že pokiaľ ide o žiadosti o poskytnutie písomných skúšok b) a c), ktoré sa týkali písomiiek vypracovaných žalobkyňou v rámci týchto dvoch skúšok a formulárov o hodnotení uvedených písomiiek výberovou komisiou, EPSO im nevyhovel v lehotách stanovených v hlave D bode 4 oznámenia o výberovom konaní a nepripojil ich ani k e-mailu zo 14. septembra 2009, no kópia vyššie uvedených písomiiek vypracovaných žalobkyňou, ako aj formulára o hodnotení jednotlivých skúšok vypracovaného výberovou komisiou jej boli zaslané počas konania, konkrétne v liste EPSO zo 16. júna 2010, a tieto dokumenty sa nachádzajú v spise konania ako prílohy k vyjadreniu k žalobe predloženému Komisiiou.
- 73 Keďže teda nie je navrhnutá náhrada škody, žaloba je bezpredmetná, pokiaľ ide o rozhodnutia o odmietnutí poskytnutia písomných skúšok b) a c) v tom zmysle, že tieto rozhodnutia odmietli poskytnutie písomiiek vypracovaných žalobkyňou a formulárov o hodnotení uvedených písomiiek výberovou komisiou. Treba doplniť, že v rozsahu, v akom je žaloba prípustná, tento spor nie je

sporom finančného charakteru v zmysle článku 91 ods. 1 služobného poriadku, v dôsledku čoho Súd pre verejnú službu v prejednávanej veci nemá neobmedzenú právomoc, a teda nemôže skúmať, či je potrebné zaviazat' *ex offio* žalovanú na náhradu škody spôsobenej jej zavinením (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 20. mája 2010, Gogos/Komisia, C-583/08 P, Zb. s. I-4469, bod 44).

- 74 Zostáva teda preskúmať len návrhy na zrušenie rozhodnutí o odmietnutí poskytnutia písomných skúšok b) a c) v tom zmysle, že uvedené rozhodnutia odmietli poskytnutie týchto opravených písomných skúšok.
- 75 Žalobkyňa uvádza na podporu žaloby ako celku niekoľko dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení práva uchádzačov na prístup k informáciám, ktoré sa ich týkajú, druhý na porušení povinnosti odôvodnenia a kódexu správneho úradného postupu Komisie, tretí na porušení zásady transparentnosti a štvrtý na porušení zásady rovnosti zaobchádzania. Piaty dôvod založený na porušení základných pravidiel rokovania výberovej komisie a platných kritérií preskúmania sa uvádza len na podporu návrhu na zrušenie rozhodnutia o neprípustení na ústnu skúšku, ktorý bol v bode 64 tohto rozsudku vyhlásený za neprípustný.
- 76 Súd pre verejnú službu bude teda skúmať len prvé štyri dôvody uvedené na podporu žaloby ako celku.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práva uchádzačov na prístup k informáciám, ktoré sa ich týkajú

Tvrdenia účastníkov konania

- 77 Žalobkyňa tvrdí, že neposkytnutie opravených písomných skúšok b) a c) je v rozpore s právom občanov Európskej únie na prístup k dokumentom inštitúcií Únie zakotveným v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331). Také odopretie je tiež v rozpore s hlavou D bodom 4 oznámenia o výberovom konaní a s hlavou III bodom 3 príručky pre uchádzačov. Vďaka prístupu k svojim opraveným písomným skúškam by žalobkyňa mohla pochopiť, akých chýb sa dopustila, a v budúcnosti sa zlepšiť.
- 78 Komisia navrhuje žalobný dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 79 Pokiaľ ide o údajné porušenie nariadenia č. 1049/2001, treba poukázať na to, že žalobkyňa pred podaním žaloby na Súd pre verejnú službu nedodrжала povinné predchádzajúce správne konanie upravené v článku 6 a nasledujúcich tohto nariadenia určené na získanie prístupu k dokumentom, ktoré sú predmetom tohto sporu, v dôsledku čoho je prvý žalobný dôvod neprípustný, keďže je založený na porušení uvedeného nariadenia.
- 80 V každom prípade treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej nariadenie č. 1049/2001 predstavuje normu všeobecnej povahy určujúcu všeobecné zásady, ktorými sa riadi výkon práva všetkých občanov Únie na prístup k dokumentom dotknutých inštitúcií vo všetkých oblastiach činnosti Únie vrátane verejnej služby (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. mája 2006, Kallianos/Komisia, T-93/04, Zb. VS s. I-A-2-115 a II-A-2-537, bod 87). Ako v prípade každej normy všeobecnej povahy však môže byť takto stanovené právo na prístup k dokumentom spresnené, rozšírené alebo, naopak, obmedzené či dokonca vylúčené – v súlade so zásadou, podľa ktorej osobitné ustanovenie má prednosť pred všeobecným ustanovením (*lex specialis derogat legi generali*) –, pokiaľ existujú osobitné normy upravujúce špecifické oblasti (rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. apríla 2005, Hendrickx/Rada, T-376/03, Zb. VS s. I-A-83 a II-379, bod 55, a zo 14. júla 2005, Le Voci/Rada,

T-371/03, Zb. VS s. I-A-209 a II-957, bod 122, a rozsudok Súdu pre verejnú službu z 20. januára 2011, Strack/Komisia, F-121/07, bod 65, ktorý je predmetom dvoch odvolaní na Všeobecnom súde Európskej únie, o ktorých ešte nebolo rozhodnuté, veci T-197/11 P a T-198/11 P).

- 81 Článok 6 prílohy III služobného poriadku, hlava D bod 4 oznámenia o výberovom konaní a hlava III bod 3 príručky pre uchádzačov predstavujú práve osobitné ustanovenia, ktoré stanovujú výnimku z ustanovení nariadenia č. 1049/2001, lebo upravujú prístup k špecifickým druhom dokumentov, konkrétne k písomným skúškam uchádzačov, ako aj k formulárom o hodnotení týchto skúšok výberovou komisiou.
- 82 Z toho vyplýva, že keby aj žalobkyňa dodržala konanie upravené v článku 6 a nasledujúcich nariadenia č. 1049/2001, ustanovenia tohto nariadenia by sa v prejednávanej veci neuplatnili.
- 83 Pokiaľ ide o porušenie hlavy D bodu 4 oznámenia o výberovom konaní a hlavy III bodu 3 príručky pre uchádzačov, zo samotného znenia týchto ustanovení vyplýva, že neupravujú poskytovanie opravených písomných skúšok uchádzačom.
- 84 Opravené písomné skúšky uchádzačov totiž obsahujú osobné a porovnávacie posúdenia uchádzačov, v dôsledku čoho sa na ne vzťahuje článok 6 prílohy III služobného poriadku, ktorá sa osobitne týka postupu výberového konania, a uvedený článok stanovuje, že „rokovanie výberovej komisie je tajné“. Ako už Súdny dvor uviedol, že táto tajná povaha bola zavedená, aby sa zaručila nezávislosť výberových komisií a objektívnosť ich rokovania tým, že budú chránené pred akýmikoľvek vonkajšími zásahmi alebo tlakmi vyvíjanými zo strany samotnej administratívy, dotknutých uchádzačov alebo tretích osôb. Dodržiavanie tejto tajnej povahy teda bráni zverejneniu postojov jednotlivých členov výberových komisií a prezradeniu akýchkoľvek informácií týkajúcich sa osobného alebo porovnávacieho posúdenia uchádzačov (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 1996, Parlament/Innamorati, C-254/95 P, Zb. s. I-3423, bod 24; pozri tiež rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. marca 2003, Martínez Páramo a i./Komisia, T-33/00, Zb. VS. s. I-A-105 a II-541, bod 44, a Hendrickx/Rada, už citovaný, bod 56).
- 85 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že nariadenie č. 1049/2001 v prejednávanej veci nemožno uplatniť a že z článku 6 prílohy III služobného poriadku, hlavy D bodu 4 oznámenia o výberovom konaní a hlavy III bodu 3 príručky pre uchádzačov pre EPSO nevyplýva povinnosť poskytovať uchádzačom ich opravené písomné skúšky, prvý žalobný dôvod je potrebné zamietnuť sčasti ako neprípustný a sčasti ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, ako aj kódexu správneho úradného postupu Komisie

Tvrdenia účastníkov konania

- 86 Žalobkyňa tvrdí, že neposkytnutím kópie opravených písomných skúšok b) a c) EPSO porušil článok 296 ZFEÚ a článok 25 druhý odsek služobného poriadku v tom zmysle, že zamietavé rozhodnutia neboli odôvodnené. EPSO svojím konaním porušil aj prílohu rozhodnutia Komisie 2000/633/ES, ESUO, Euratom zo 17. októbra 2000, ktorým sa mení a dopĺňa jej rokovací poriadok (Ú. v. ES L 267, s. 63), nazvanú „Kódex správneho úradného postupu pre zamestnancov Komisie vo vzťahoch s verejnosťou“ (ďalej len „kódex správneho úradného postupu“), podľa ktorého by mala Komisia odpovedať na žiadosti, ktoré sú jej predložené, v lehote pätnástich dní a v každom rozhodnutí tejto inštitúcie by mali byť jasne uvedené dôvody, na ktorých je založené, a dotknuté osoby a strany by s ním mali byť oboznámené.
- 87 Komisia navrhuje žalobný dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 88 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že účelom povinnosti odôvodnenia rozhodnutia spôsobujúceho ujmu je jednak poskytnúť dotknutej osobe údaje potrebné na zistenie toho, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné, a jednak umožniť jeho súdne preskúmanie. Pokiaľ však ide o rozhodnutia prijaté výberovou komisiou, túto povinnosť je potrebné dať do súladu so zachovaním tajnej povahy rokovaní výberovej komisie podľa článku 6 prílohy III služobného poriadku. Požiadavka odôvodnenia rozhodnutí výberovej komisie musí za týchto okolností brať do úvahy povahu dotknutých rokovaní, ktoré sa vo všeobecnosti skladajú najmenej z dvoch rôznych častí, a to po prvé z preskúmania prihlášok na účely výberu uchádzačov, ktorí budú pripustení do výberového konania, a po druhé z preskúmania spôsobilosti uchádzačov na obsadzované pracovné miesto s cieľom zostaviť zoznam vhodných uchádzačov. Druhá časť rokovania výberovej komisie má najmä porovnávací charakter, a preto je chránená tajnou povahou tohto rokovania. Kritériá na opravy prijaté výberovou komisiou pred skúškami sú neoddeliteľnou súčasťou porovnávaťceho posúdenia výsledkov jednotlivých uchádzačov výberovou komisiou. Na tieto kritériá sa teda vzťahuje tajná povaha rokovania z rovnakého dôvodu ako na posúdenia výberovou komisiou. Porovnávaťce posúdenia, ktoré uskutočňuje výberová komisia, sú vyjadrené známami, ktoré výberová komisia udelí uchádzačom. Vzhľadom na tajnú povahu rokovania výberovej komisie predstavuje oznámenie známk získaných za jednotlivé skúšky dostatočné odôvodnenie rozhodnutia výberovej komisie, pričom komisia nie je povinná uviesť, ktoré odpovede uchádzača považovala za nedostatočné, ani vysvetliť, prečo ich za také považovala. (rozsudok Parlament/Innamorati, už citovaný, body 23 až 31; rozsudok Martínez Páramo a i./Komisia, už citovaný, body 43 až 52, a rozsudok Súdu pre verejnú službu z 30. apríla 2008, Dragoman/Komisnia, F-16/07, Zb. s. I-A-1-139 a II-A-1-737, bod 63).
- 89 V prejednávanej veci však treba v prvom rade konštatovať, že na uvedenie dôvodov odmietnutia poskytnutia opravených písomných skúšok b) a c) žalobkyňa odkazuje e-mail zo 14. septembra 2009 na článok 6 prílohy III služobného poriadku, podľa ktorého je rokovanie výberovej komisie tajné; ďalej, že podľa judikatúry citovanej v predchádzajúcom bode vzhľadom na to, že oznámenie známk získaných na skúškach predstavuje dostatočné odôvodnenie, výberová komisia nie je povinná uviesť, ktoré odpovede uchádzačov považovala za nedostatočné; napokon, že hlava III bod 3 príručky pre uchádzačov, ktorú mala žalobkyňa k dispozícii, neupravuje poskytovanie opravených písomných skúšok uchádzačom. Za týchto okolností žalobkyňa nemôže tvrdiť, že nemala informácie potrebné na to, aby zistila, či odopretie poskytnutia písomných skúšok b) a c), o ktorom sa dozvedela z e-mailu zo 14. septembra 2009, bolo alebo nebolo dôvodné.
- 90 Ani tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého EPSO konal v rozpore s ustanoveniami kódexu správneho úradného postupu, nemôže obstáť vzhľadom na to, že tento kódex sa v prejednávanej veci nedá uplatniť. Po prvé totiž zo samotného názvu uvedeného kódexu vyplýva, že je určený pre zamestnancov Komisie a majú sa ním riadiť vzťahy týchto zamestnancov s verejnosťou. Po druhé treba poukázať na to, že v ustanovení tohto kódexu venovanom jeho pôsobnosti sa uvádza, že vzťahy medzi Komisiou a jej zamestnancami sa riadia výlučne služobným poriadkom.
- 91 V prejednávanej veci však žalobkyňa nemôže tvrdiť, že pokiaľ ide o jej vzťahy s EPSO, je len obyčajnou členkou verejnosti. Na jednej strane totiž z článku 4 rozhodnutia 2002/620 vyplýva, že v súlade s článkom 91a služobného poriadku sa žiadosti a sťažnosti týkajúce sa výkonu právomocí delegovaných podľa článku 2 ods. 1 a 2 tohto rozhodnutia podávajú [EPSO]. Na druhej strane keďže sa zúčastnila na výberovom konaní ako uchádzačka, všetky žiadosti o poskytnutie informácií zo strany EPSO v súvislosti s jej účasťou na uvedenom výberovom konaní sa riadia prílohou III služobného poriadku, hlavou D bodom 4 oznámenia o výberovom konaní a hlavou III bodom 3 príručky pre uchádzačov.
- 92 Druhý žalobný dôvod teda treba zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady transparentnosti

Tvrdenia účastníkov konania

- 93 Žalobkyňa tvrdí, že podľa článku 15 ZFEÚ je transparentnosť základnou zásadou Únie, keďže všetky inštitúcie a orgány Únie musia zaručiť transparentnosť svojej činnosti. Európsky ombudsman navyše uviedol, že postupy prijímania zamestnancov musia byť transparentné, a v tomto smere vypracoval odporúčania pre Komisiu. Samotný EPSO vo svojom programe rozvoja zverejnenom na jeho internetovej stránke 11. septembra 2008, ktorý je určený na modernizovanie jeho prístupu k výberu uchádzačov, požaduje transparentnosť postupov prijímania zamestnancov. Tým, že jej EPSO odmietol poskytnúť opravené písomné skúšky b) a c), porušil zásadu transparentnosti.
- 94 Komisia sa domnieva, že žalobný dôvod je nedôvodný.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 95 Treba pripomenúť, že podľa článku 6 prílohy III služobného poriadku je rokovanie výberovej komisie tajné.
- 96 Keď teda inštitúcia Únie odmietne uchádzačovi poskytnúť jeho opravenú písomnú skúšku, tento uchádzač sa nemôže účinne dovolávať pojmu transparentnosť, ak chce spochybniť uplatniteľnosť článku 6 prílohy III služobného poriadku (rozsudok Le Voci/Rada, už citovaný, bod 124).
- 97 Tento záver nemôže byť spochybnený tvrdeniami žalobkyne týkajúcimi sa hypotetického práva účastníkov výberového konania na prístup k opraveným písomkám vychádzajúceho z odporúčania Európskeho ombudsmana Komisii z 18. októbra 1999, z akceptovania tohto odporúčania Komisiou a z prieskumu Európskeho ombudsmana začatého v roku 2005, z ktorého vzišlo nové odporúčanie Komisii týkajúce sa tentoraz povinnosti informovať o hodnotiacich kritériách uchádzačov, ktorí o to požiadajú.
- 98 Po prvé je totiž pravda, že osobitná správa Európskeho ombudsmana Európskemu parlamentu 1004/97/(PD)GG z 18. októbra 1999, ktorá je k dispozícii na internetovej stránke Európskeho ombudsmana, obsahuje odporúčanie Komisii v tom zmysle, že najneskôr od 1. júla 2000 by mala účastníkom výberových konaní, ktorí o to požiadajú, umožniť prístup k ich vlastným opraveným testom, a že v tlačovej správe 15/2000 z 31. júla 2000, ktorú žalobkyňa cituje a ktorá je k dispozícii na internetovej stránke Európskeho ombudsmana, sa uvádza, že „Komisia akceptovala odporúčanie Európskeho ombudsmana, ktoré nadobudlo účinnosť v júli 2000“. Je tiež pravda, že v roku 2005 Európsky ombudsman spustil prieskum z vlastnej iniciatívy OI/5/05/PB v súvislosti s prístupom k hodnotiacim kritériám písomných skúšok určeným výberovými komisiami, ktorého výsledkom bolo rovnaké odporúčanie.
- 99 Ako však vyplýva z bodov 84 a 95 tohto rozsudku, článok 6 prílohy III služobného poriadku sleduje vlastný cieľ odôvodnený dôvodmi verejného záujmu a osobitne sa týka prístupu k rokovaniam výberovej komisie. Podľa hlavy D bodu 4 oznámenia o výberovom konaní a hlavy III bodu 3 príručky pre uchádzačov však osobitné právo priznané uchádzačom na prístup k informáciám, ktoré sa ich týkajú v súvislosti s ich účasťou na výberovom konaní, nie je absolútne ani neobmedzené, ale spočíva v tom, že uchádzači, ktorí neuspeli na písomných skúškach, majú právo získať kópiu svojej písomnej skúšky a formulára o individuálnom hodnotení písomnej skúšky spolu so známku pridelenou výberovou komisiou.
- 100 V každom prípade treba konštatovať, že tvrdenie žalobkyne týkajúce sa prípadného záväzku Komisie alebo EPSO poskytovať účastníkom výberových konaní ich opravené písomné skúšky nie je podporené nijakým dôkazom.

- 101 Pokiaľ ide o tvrdenie uvedené v bode 93 tohto rozsudku týkajúce sa transparentnosti postupov prijímania zamestnancov, ktorú požaduje program rozvoja EPSO z roku 2008, najmä opatrenie č. 13, treba poukázať na to, že bez toho, aby bola dotknutá jeho právna hodnota, ide v tomto programe rozvoja o transparentnosť len v súvislosti so zavedením štruktúrovaných rozhovorov počas ústnych skúšok výberového konania a v súvislosti s využívaním rezervných zoznamov jednotlivými inštitúciami. Pokiaľ ide konkrétne o opatrenie č. 13, uvádza sa v ňom len to, že správna rada EPSO schválila zavedenie mechanizmu na uľahčenie prístupu uchádzačov k úplným informáciám do výberového konania s cieľom znížiť počet sťažností a žalôb, nevymedzuje však konkrétny obsah informácií, ku ktorým by uchádzači mali mať prístup.
- 102 Žalobkyňa napokon nemôže vychádzať ani z rozsudku Súdu pre verejnú službu zo 14. októbra 2008, Meierhofer/Komisia (F-74/07, Zb. VS. s. I-A-1-319 a II-A-1-1745, zrušený na základe odvolania – ale nie v súvislosti s nedostatočným odôvodnením – rozsudkom Všeobecného súdu Európskej únie z 12. mája 2010, Komisia/Meierhofer, T-560/08 P, Zb. s. II-1739), v ktorom Súd pre verejnú službu pre nedostatočné odôvodnenie zrušil rozhodnutie výberovej komisie o nezapísaní žalobcu na zoznam úspešných uchádzačov, lebo Komisia odmietla poskytnúť na doplnenie oznámenia o individuálnej vylučujúcej známke za ústnu skúšku žalobcu doplňujúce informácie, akými sú čiastkové známky slúžiace na výpočet celkovej známky a prípadne formuláre o hodnotení. Stačí totiž poukázať na to, že vo veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Meierhofer/Komisia, samotný Súd pre verejnú službu nariadil predloženie doplňujúcich informácií vzhľadom na osobitné okolnosti sporu, ktorý sa – ako prejednávaná vec – netýkal odopretia prístupu k informáciám.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

Tvrdenia účastníkov konania

- 103 Žalobkyňa tvrdí, že jej bol odopretý prístup k jej opraveným písomným skúškam, zatiaľ čo v iných veciach ich Komisia uchádzačom vo všeobecnosti poskytla po podaní sťažnosti Európskemu ombudsmanovi, a cituje rozsudky súdov Únie, ktoré o takomto poskytnutí svedčia.
- 104 Komisia uvádza, že so všetkými účastníkmi výberového konania sa zaobchádzalo rovnako a že všeobecnou politikou EPSO je neposkytovanie opravených skúšok, lebo sú chránené tajnou povahou rokovania výberových komisií.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 105 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že o porušenie zásady rovnosti zaobchádzania ide vtedy, ak sa s odlišnými situáciami zaobchádza rovnako alebo ak je na dve kategórie osôb, ktorých skutková a právna situácia sa podstatne neodlišuje, uplatnené odlišné zaobchádzanie (pozri najmä rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. októbra 2005, De Bustamante Tello/Rada, T-368/03, Zb. VS s. I-A-321 a II-1439, bod 69 a tam citovanú judikatúru).
- 106 V prejednáwanej veci žalobkyňa netvrdí, že sa s ňou zaobchádzalo inak ako s ďalšími účastníkmi výberového konania, pokiaľ ide o prístup k opraveným písomným skúškam, ale inak než s účastníkmi ďalších výberových konaní, ktorí mali prístup k svojim opraveným písomným skúškam.
- 107 Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa uvádza dve kategórie príkladov. Prvú tvoria príklady situácií, v ktorých inštitúcia uchádzačovi poskytla jeho opravené písomné skúšky po intervencii Európskeho ombudsmana v súvislosti so sťažnosťou, ktorú mu uvedený uchádzač predložil. Druhú predstavuje rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev a dva rozsudky Súdu pre verejnú službu.

- 108 Pokiaľ ide o veci z prvej kategórie príkladov, treba poukázať na to, že žalobkyňa nepodala sťažnosť Európskemu ombudsmanovi. Nemôže si teda nárokovať, aby s ňou EPSO zaobchádzal rovnako ako s uchádzačmi, ktorí Európskemu ombudsmanovi sťažnosť podali. Čo sa týka druhej kategórie príkladov, Súd pre verejnú službu konštatuje, že z už citovaného rozsudku Le Voci/Rada vyplýva, že vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, síce Rada zaslala uchádzačovi kópiu jeho písomnej skúšky s udelenou známkou, aby vyhovela odporúčaniu Európskeho ombudsmana, ktorému uvedený uchádzač podal sťažnosť, takéto zaslanie však Radu nezaväzuje k systematickému poskytovaniu opravených písomných skúšok v budúcnosti, lebo pôsobnosť uvedeného rozhodnutia inštitúcie je obmedzená na konkrétnu vec, zatiaľ čo vo veciach, v ktorých boli vydané už citované rozsudky Van Neyghem/Komisia a Dragoman/Komisia, boli žalobcom rovnako ako žalobkyni v prejednávanej veci poskytnuté písomné skúšky, ako aj formuláre o hodnotení vypracované výberovou komisiou.
- 109 Z toho vyplýva, že štvrtý dôvod uvedený na podporu žaloby je potrebné zamietnuť ako nedôvodný.
- 110 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že celú žalobu je potrebné zamietnuť sčasti ako neprípustnú a sčasti ako nedôvodnú.

O trovách

- 111 Podľa článku 87 ods. 1 rokovacieho poriadku pokiaľ ďalšie ustanovenia ôsmej kapitoly druhej hlavy tohto rokovacieho poriadku nestanovujú inak, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 88 rokovacieho poriadku však „účastníka konania, ktorý mal vo veci úspech, možno zaviazat na náhradu časti alebo celých trov konania, ak to odôvodňuje jeho správanie, vrátane správania pred podaním žaloby, a najmä ak druhému účastníkovi konania spôsobil úmyselným zavinením vznik trov konania“.
- 112 V prejednávanej veci síce z vyššie uvedených dôvodov a konštatovaní vyplýva, že žalobkyňa je neúspešným účastníkom konania, a Komisia navrhla, aby bola zaviazaná na náhradu trov konania, no vyplýva z nich aj to, že hoci žalobkyňa opakovane žiadala o poskytnutie informácií, ktoré sa jej týkali v súvislosti s písomnými skúškami b) a c), pričom dodržala postup stanovený v hlave D bode 4 oznámenia o výberovom konaní, a dostala od EPSO niekoľko oznámení, podľa ktorých k nim bola požadovaná dokumentácia pripojená, EPSO žiadosti o poskytnutie informácií vyhovel až 16. júna 2010, čiže až po podaní žaloby zo strany žalobkyne. EPSO si tak nesplnil povinnosť stanovenú v oznámení o výberovom konaní, podľa ktorej mal uchádzačovi, ktorý o to požiada, poskytnúť doplňujúce informácie v súvislosti s jeho účasťou na výberovom konaní. Okrem toho aj keby požadované informácie neboli nevyhnutné na vypracovanie sťažnosti, nemožno vylúčiť, že keby ich žalobkyňa mala k dispozícii včas, mohla by si lepšie pripraviť sťažnosť aj žalobu a dokonca by sa mohla rozhodnúť, že žalobu nepodá. Vzhľadom na osobitné okolnosti veci a na to, že uplatňovanie článku 88 rokovacieho poriadku nie je obmedzené len na prípady, v ktorých administratíva žalobcovi spôsobila úmyselným zavinením vznik trov konania, Komisia musí znášať svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Z týchto dôvodov

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli E. Cuallado Martorell.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. septembra 2012.

Tajomník
W. Hakenberg

Predsedníčka komory
M. I. Rofes i Pujol